

Arrest

nr. 210 467 van 3 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. MISSEGHERS *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 9 april 2017, verklaart er zich op 19 april 2017 vluchteling.

1.2. Op 13 april 2018 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger van Pashtounse etnie. U werd op 1 januari 1991 geboren in het dorp Shawat in het district Ahmadkhel in de provincie Paktia. U ging nooit naar school. U hielp uw vader op het land en studeerde thuis de Koran.

Toen u zestien jaar oud was ging u de velden irrigeren en zag u draden langs de weg. U ging naar het districtshuis van Ahmadkhel en vertelde dat u een bom had gezien. De politie kwam de bom wegnemen. U verbleef nadien bij uw oom aan moederskant toen uw broer u kwam vertellen dat de taliban wisten dat u aan de autoriteiten had verteld over de bom. De taliban wilden u verplichten om met hen samen te werken of u straffen voor het verklikken van de plaatsing van de bom. U verliet Afghanistan met behulp van uw oom en reisde via Turkije illegaal naar Griekenland. U kwam daar aan in 2007.

U verbleef meer dan negen jaar in Mesolaggi in Griekenland. Nadien verbleef u zes maanden in Kalamata en drie à vier maanden in Athene. U vroeg asiel aan in Griekenland maar kreeg geen antwoord. U verbleef er illegaal. U werkte zeven jaar in een olijvenbedrijf en daarna nog op verschillende andere plaatsen.

Na uw vertrek uit Afghanistan werd uw broer A.W. meegenomen door de taliban. Hij werd verplicht zes jaar lang met hen samen te werken. Nadat hij terugkeerde naar Shawat werd hij na een dispuut met een dorpsgenoot verklikt aan de autoriteiten. Hij werd anderhalf jaar lang opgesloten in de gevangenis. Na zijn vrijlating wouden de taliban opnieuw dat hij met hen samenwerkte. Hij vluchtte naar Iran.

U verliet Griekenland begin 2015 en kwam op 9 april 2015 in België aan. U deed op 19 april 2017 een verzoek tot internationale bescherming.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de taliban.

U legt ter staving van uw verzoek om internationale bescherming de volgende documenten neer: uw taskara (origineel), een document m.b.t. uw verblijf in Griekenland (origineel), documenten betreffende de problemen van uw broer (kopies), de envelop van verzending (origineel) en foto's van uzelf in Griekenland (kopies).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, wordt vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker om internationale bescherming rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities persoonlijk onderhoud (NPO), p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het district Ahmadkhel, provincie Paktia, Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de motieven voor het verzoek om internationale bescherming, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Uw verklaringen wijzen erop dat de door u beweerde herkomst niet geloofwaardig is. U geeft geen zicht op uw dagdagelijkse activiteiten in Afghanistan en hebt niet voldoende kennis van de landbouwactiviteiten van uw gezin. U hebt een zeer gebrekkige kennis betreffende de belangrijke personen, groeperingen, gebeurtenissen en incidenten in uw regio in de jaren voor uw vertrek. Daarenboven vallen er enkele belangrijke hiaten te bespeuren in uw kennis van de Afghaanse kalender en bevolkingsgroepen en legt u ongeloofwaardige verklaringen af met betrekking tot uw documenten.

U slaagt er ten eerste niet in een coherent en gedetailleerd beeld te schetsen van de activiteiten die u in Afghanistan ontplooid. U begon tussen uw twaalfde en uw vijftiende uw vader te helpen op het veld. Gevraagd naar details over wat u op het land deed wanneer u meehielp blijft u erg vaag en incoherent. Eerst zegt u dat u uw vader soms hielp met het snijden van de bomen en dat u niets anders deed. Wanneer er dan gevraagd wordt hoeveel uur per week u uw vader hielp, zegt u plots, naast de kwestie én incoherent met uw voorgaande uitspraak: "Ik deed de irrigatie niets anders". Er wordt dan besloten dat u dus de bomen sneed en irrigeerde, waarmee u akkoord gaat. U wordt nogmaals gevraagd hoeveel uur per week u uw vader hielp, waarop u nietszeggend antwoordt: "Soms". Er wordt aangedrongen dat het nodig is een beeld te hebben van uw dagdagelijkse activiteiten in Afghanistan maar u antwoordt nog steeds niet en herhaalt enkel dat u knipte en irrigeerde (NPO, p. 14-15). U weigert dus te antwoorden op de vraag hoeveel uur per week u uw vader hielp. Er wordt dan gevraagd om voor een standaarddag in Afghanistan toen u zestien jaar oud was, van ochtend tot avond te vertellen wat u deed. U antwoordt kort: "Ik leerde Koran". Aangezien dit antwoord geen enkel duidelijk beeld geeft van uw activiteiten wordt er u nog eens uitgelegd dat u van uur tot uur moet vertellen wat u deed in Afghanistan. U antwoordt weer zeer kort: "Vroeg 's morgens werd ik wakker, maakte me klaar om naar de moskee te gaan. En nadat ik terugkwam mijn vader zei me de velden te irrigeren het nam me 10 min. Dat is het." Er wordt u gevraagd wat u deed na het irrigeren van de velden maar u verklaart dat u niets deed, uw vader deed de andere dingen en u ging naar huis en zat met uw moeder. Uiteindelijk zegt u dat u tien minuten, of één of twee uur per dag uw vader hielp (NPO, p. 15). U deed niets anders, u sprak enkel met uw moeder en speelde met knikkers (NPO, p. 21). Het is ten eerste niet aannemelijk dat u slechts zo weinig op het land hielp, aangezien u slechts één oudere broer hebt, die psychisch ziek is en die uw vader dus niet altijd kon helpen (NPO, p. 13-14). U zegt hierover dat uw vader veel mensen had die hem hielpen in het dorp omdat jullie jong waren (NPO, p. 15). U verliet Afghanistan echter toen u zestien jaar oud was, waardoor het niet aannemelijk is dat u niet meehielp bij de landbouwactiviteiten van uw gezin en thuis zat niets te doen. Daarenboven valt het op dat hoewel er heel wat moeite werd gedaan om van u duidelijke informatie te krijgen uw dagdagelijkse activiteiten, u steeds de vragen ontwijkt en met vage en nietszeggende antwoorden komt, waardoor u weigert een duidelijk zicht te geven op uw activiteiten en dagelijks leven in Afghanistan.

U geeft ook bijzonder weinig spontane informatie over de zaken die uw vader cultiveerde op het veld. Hiernaar gevraagd antwoordt u: "Ik oogstte soms klaver met hem voor het vee. Ik weet niet wat er nog op het veld was". Gevraagd waarom u het niet weet verklaart u dat dat was omdat uw vader het deed (NPO, p. 15). Het is echter absoluut niet geloofwaardig dat u niet zou weten wat uw vader op zijn velden cultiveerde, enkel en alleen omdat dat zijn werk was. Landbouw was namelijk de hoofdactiviteit van uw familie en u hielp hierbij mee. U wordt hierop gewezen waarop u plots zegt dat u de maanden niet kent in dewelke uw vader cultiveerde, maar dat hij tarwe en maïs groeide (NPO, p. 16). Het is erg opvallend dat de simpele en essentiële vraag over wat uw vader op zijn velden groeide, en waar u bij hielp, verschillende keren moet worden gesteld voor u een antwoord geeft. U weet bovendien niet wanneer de maïs rijp is, zelfs niet in welk seizoen. U zegt misschien in de zomer, maar weet het eigenlijk niet want uw vader deed alles (NPO, p. 16). Uw antwoord klopt niet, want maïs wordt in uw regio geplant in de lente/zomer en geoogst in de herfst. Het feit dat u dergelijke basisinformatie niet weet, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de landbouwactiviteiten van uw familie. U zou nochtans wel op de hoogte moeten zijn van de oogsttijden van de maïs want u irrigeerde alle velden van uw familie (NPO, p. 16). U weet in eerste instantie ook niet in welk seizoen de tarwe wordt geoogst en antwoordt hierop: "God weet het, ik oogstte het niet om het te weten". Weeral geeft u een nietszeggend en ongeloofwaardig antwoord. U irrigeerde immers de velden en zag dus wanneer de tarwe klaar was om geoogst te worden. Hierop gewezen verklaart u plots wel meer informatie te hebben en zegt u dat het niet in de winter was, maar wanneer het weer warm was. Gevraagd of het lente, zomer of herfst was, geeft u plots specifieke informatie: "Natuurlijk is het de zomer.". U wordt erop gewezen dat de vragen meerdere keren aan u moeten worden gesteld en dat u niet antwoordt, waarop u enkel herhaalt dat u het niet weet omdat u enkel irrigeerde. Ook over de geoogste tarwe hebt u weinig informatie. U verklaart dat uw vader het meenam naar een molen in uw dorp waarvan M.A. van de Said Mamadi stam de eigenaar is, maar u weet niet of uw vader hem in cash geld betaalde of in tarwe. U verklaart dat u vader tien tot twaalf man tarwe per jaar oogstte, maar weet niet hoeveel kilogram één man is (NPO, p. 17).

U weet ook niet hoeveel jerib grond uw familie in haar bezit heeft. Wanneer er wordt aangedrongen om hierover informatie te geven antwoordt u vaag: "Als ik kan zeggen met meters, lengte van elke is 10 m". U weet niet hoeveel jerib dit is, en hebt ook geen idee van hoeveel het ongeveer is. Dit is echter niet aannemelijk want u leefde in Afghanistan tot uw zestiende. De hoeveelheid grond van een familie is belangrijk en er wordt over gesproken in een dorp. U zegt de hoeveelheid jerib niet te weten omdat uw vader op de velden werkte. Gevraagd naar wie er dan zei dat het tien meter op tien meter was zegt u naast de kwestie "je vroeg me ongeveer dus ik zei ongeveer". U kan deze schatting niet in jerib maken (NPO, p. 14). Nochtans is dit de maat in Afghanistan waarin grond wordt gemeten.

Uit bovenstaande concludeert het CGVS dat u geen geloofwaardig beeld schetst van uw dagdagelijks leven in Afghanistan en van de activiteiten van uzelf en van uw familie. Bijkomend wordt er nog op gewezen dat u verklaart geen idee te hebben hoeveel broers en zussen uw moeder heeft omdat u dat nooit gevraagd hebt. Haar familie is afkomstig uit uw dorp maar verhuisde naar een ander dorp, genaamd Mushaka (NPO, p. 18). Het feit dat u niets zou weten over de familie van uw moeder, gewoon omdat ze naar een ander dorp verhuisden is niet aannemelijk. Dat u dergelijke gebrekkige verklaringen aflegt over uw eigen familie doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

U beschikt daarenboven over een zeer gebrekkige kennis van uw district en provincie van herkomst. U hebt enige kennis van de geografie van de regio (NPO, p. 8, 11-12), maar kan verder quasi geen informatie geven wat betreft belangrijke personen of groeperingen uit de regio, de buitenlandse troepen die er gestationeerd waren, en incidenten of natuurrampen die gebeurden toen u er nog woonde.

U noemt naast de Zazai enkele andere stammen die in uw regio woonden. U kent echter geen bekende mensen van uw eigen stam die bekend waren of een belangrijke rol speelden in uw regio. U kent alleen Badshah Khan Zadran waarvan u weet dat hij van Khost is. Hij nam volgens u misschien deel aan gevechten maar weet niet aan welke kant. U weet verder niets omdat u erg jong was en u over hem hoorde in Griekenland. Nochtans is Badshah Khan Zadran een zeer gekende opstandeling in Paktia, die er na de val van de taliban ook kort gouverneur was. Gevraagd naar de mensen die bekend waren in uw regio toen u in Afghanistan leefde, zegt u dat u zich niets herinnert van die tijd en dat uw ouders voor u de bekendste mensen waren. Nadien komt u ook nog met informatie over een malik die M. heette, die het hoofd was van de Aryub Zazai stam voordien. U hebt geen verdere informatie over hem (NPO, p. 9). U weet niet wie de gouverneur van Paktia was toen u Afghanistan verliet en ook niet wie de districtschef van Ahmadkhel was (NPO, p. 23). Het feit dat u slechts twee personen kan opnoemen die van belang waren in uw regio toen u daar nog woonde, en dat u daarenboven slechts zeer weinig informatie hebt over die personen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u verklaarde herkomst. Zelfs als zestienjarige had u enigszins op de hoogte moeten zijn van de personen die op politiek-, op veiligheids- of op gemeenschapsvlak belangrijk waren in uw regio en ook enige informatie over deze personen moeten kunnen geven.

U verklaart al van de term "Haqqani" te hebben gehoord in het opvangcentrum in België, maar weet er verder niets over (NPO, p. 22). Dit is erg opvallend, aangezien het Haqqani-netwerk een zeer actieve beweging is in uw regio en de leider, Jalaluddin Haqqani een zeer belangrijke opstandeling is die oorspronkelijk afkomstig is uit Paktia. Zijn zoon was de leider van de taliban in Paktia in 2005. Dat u uit Paktia afkomstig zou zijn maar niets over Haqqani zou kunnen vertellen is niet geloofwaardig.

U hebt nooit buitenlandse troepen gezien toen u in Paktia woonde en verklaart daarom niet te weten of ze er waren of niet. U weet niet of ze ooit iets deden in Paktia (NPO, p. 23). Nochtans was er een PRT team aanwezig in Gardez, de hoofdstad van Paktia en waren er sinds minstens maart 2005 Amerikaanse troepen aanwezig. Paktia kende in de nasleep van de val van de taliban intense gevechten tussen buitenlandse troepen en opstandelingen. Dat u als jongeman na de val van de taliban in 2001 niets zou hebben gemerkt van de aanwezigheid en de activiteiten van buitenlandse troepen in uw regio is niet geloofwaardig.

U kan geen enkel incident vermelden dat gebeurde in de laatste vier jaar dat u in Afghanistan woonde. Er worden u gevraagd of er nooit een bomexplosie gebeurde of gevechten tussen de autoriteiten en de taliban, maar u verklaart hierover niets te weten. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat er in Paktia bijvoorbeeld in 2005 wel degelijk op korte termijn vele explosies gebeurden gericht tegen buitenlandse en Afghaanse troepen. In 2006 werd ook de gouverneur van Paktia, Hakim Taniwal, gedood in een zelfmoordaanslag in Gardes. Ook werd in september 2006 "Operation Mountain Fury" gelanceerd, waarbij Afghaanse en NAVO-troepen een offensief ondernamen tegen de taliban in Paktia. Dat u, gezien deze turbulente veiligheidssituatie tussen 2001 en 2007, geen enkel incident kan vernoemen dat in Paktia gebeurde terwijl u daar woonde doet dan ook sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst.

Er gebeurden volgens u ook geen natuurrampen toen u in Paktia woonde. In uw district waren er volgens u geen overstromingen, behalve misschien kleine overstromingen die geen schade veroorzaakten (NPO, p. 23).

Nochtans waren in Paktia in 2006 grootschalige overstromingen waardoor heel wat inwoners hun huizen moesten verlaten. Dat u hier niets van zou hebben gemerkt is ongeloofwaardig.

Het valt ook op dat uw kennis van basiselementen met betrekking tot Afghanistan ontoereikend is. U hebt geen enkele kennis van de Afghaanse kalender. U weet niet welk jaar het is in de Afghaanse kalender ten tijde van het interview, noch in welk jaar u ongeveer Afghanistan verliet. U kent geen maanden van de Afghaanse kalender en kan zelfs geen enkele maand opnoemen (NPO, p. 6). U kent de eerste maand van de Afghaanse kalender niet en hoorde in heel uw tijd in Afghanistan nooit iemand over een maand spreken of een maand noemen in uw bijzijn (NPO, p. 21). Het is niet geloofwaardig dat u tot uw zestiende in Afghanistan woonde en nooit iemand zelfs maar de naam van een maand hoorde noemen. Ook het feit dat u reeds meer dan tien jaar geleden uit Afghanistan vertrok kan dit gebrek aan kennis niet verklaren. De kalender is een dermate basisgegeven dat er toch van u kan verwacht hebben dat u toch nog noties hebt van de Afghaanse maanden of enig idee welk jaar het is in Afghanistan of welk jaar het was toen u daar vertrok.

U hebt ook een gebrekkige kennis van de verschillende etnische groepen die in Afghanistan leven. Gevraagd naar de etnische groepen naast de Pashtoe zegt u eerst dat er andere mensen in Afghanistan wonen, maar u weet niet welke want u zag ze nooit. U weet dat Dari en Pashtoe worden gesproken in Afghanistan maar volgens u wordt er in Paktia alleen Pashtoe gesproken en leven er alleen Pashtoe (NPO, p. 9). Nochtans is er in Paktia, voornamelijk in Gardes, wel een minderheid Tadzjiken aanwezig die Dari spreken. U weet niet wie de Afghanen zijn die Dari spreken en het is voor u ook niet belangrijk. U weet dat er sjieten zijn in Afghanistan maar u weet niet wie ze zijn (NPO, p. 10). Uit deze antwoorden blijkt dat u quasi niets afweet van de etnische groepen in Afghanistan. Kort nadien wanneer er u gevraagd wordt over bekende Pashtoennen in Afghanistan, vermeldt u echter plots Oezbeken, Hazara en Pashai. U kent deze groepen echter vanuit het opvangcentrum (NPO, p. 10). U verklaart in Afghanistan te hebben verbleven tot uw zestiende, dus er zou toch van u verwacht kunnen worden dat u over meer informatie beschikt over een dergelijk basiselement als de verschillende Afghaanse etnische groepen.

Het valt trouwens op dat u bepaalde informatie geeft die ingestudeerd overkomt. Zo antwoordt u op de vraag in welke provincie Ahmadkhel ligt: "Het is in Paktia en Paktia heeft dertien districten en Zazai zijn in Ahmadkhel". U verklaart dat u dit weet omdat het uw regio van herkomst is en uw moeder en ouders u daarover leerden (NPO, p. 4). Dat u over dergelijke gedetailleerde informatie beschikt betreffende de administratieve onderverdeling van Pakia, maar quasi geen informatie kan geven over uw leefwereld, de veiligheidssituatie en gebeurtenissen in Ahmadkhel terwijl u daar woonde, duidt verder op de ongeloofwaardigheid van de door u beweerde herkomst.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt in de jaren voor uw vertrek daadwerkelijk te hebben verbleven in het district Ahmadkhel gelegen in de provincie Paktia.

Het CGVS stelt bijkomend vast dat uw algemene geloofwaardigheid aangetast is door ongeloofwaardige verklaringen over uw documenten. U legt een document van de Griekse autoriteiten voor, waarop de naam van uw vader vermeldt staat als "G.A.", terwijl de echte naam van uw vader "Z." is. U verklaart in Griekenland een andere naam te hebben gegeven omdat u de taal in Griekenland niet verstond. U gaf daarom de naam van G.A., een dorpsoudste van Shawat (NPO, p. 5). Deze uitleg houdt echter geen steek. Als u werkelijk niet doorhad in Griekenland dat men u achter de naam van uw vader vroeg, zou u ook niet de naam hebben gegeven van een ander mannelijk persoon. Er is ook geen enkele reden voor u om de naam van een dorpsoudste te geven wanneer u de vraag die men u stelt niet verstaat. U wordt erop gewezen dat uw uitleg niet geloofwaardig is maar u verklaart hierop enkel dat u toegeeft dat u de fout maakte en dat u de vragen in Griekenland niet serieus nam (NPO, p. 5). Het valt trouwens op dat u het Grieks document, dat nochtans een belangrijk element in uw levensloop staat, m.n. uw lang verblijf in Griekenland, niet neerlegde bij uw interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U had het nochtans al in uw bezit toen u in België aankwam (NPO, p. 4). U verklaart hierover dat u het niet meehad toen u naar DVZ ging (NPO, p. 4). Deze uitleg is niet afdoende, aangezien u om internationale bescherming vroeg in België en op de hoogte werd gesteld dat u bij uw interview alle belangrijke documenten moest neerleggen. Er zou dus wel van u verwacht kunnen worden dat u het Grieks document zou meebrengen naar uw interview bij DVZ. Uw verklaringen over het document zijn dan ook weinig geloofwaardig. Daarenboven is het Grieks document gemanipuleerd doordat het met de hand gecorrigeerd geweest werd (door het gebruik van Tipp-ex en het daarna overschrijven van de gegevens betreffende uw naam en uw vadersnaam), wat verder afdoet aan de bewijskracht ervan. Gevraagd naar de reden van deze correctie antwoordt u enkel naast de kwestie dat het document ook via het Internet aan de Griekse autoriteiten kan worden opgevraagd (NPO, p. 30).

Bijkomend wijst het CGVS erop dat uw medewerking tijdens het onderhoud gebrekkig is te noemen, daar u steeds opnieuw zeer concrete vragen ontwijkt en nietszeggende antwoorden geeft.

Dit viel erg op toen er u gevraagd werd naar uw activiteiten in Afghanistan (zie supra), maar u deed dit ook toen de zeer essentiële basisvraag aan u werd gesteld van welke Pashtoestam u bent. De vraag wordt drie keer gesteld en u herhaalt steeds maar dat u Pashtoe bent, maar u geeft geen naam van een stam en zegt dat u niet van een specifieke Pashtoestam bent. Pas wanneer er u wordt gezegd dat u het moet zeggen tenzij u een specifieke reden hebt om het niet te vertellen omdat het erg vreemd is dat u niet weet van welke Pashtoestam u bent, komt u over de brug en zegt u dat Zazai uw stam is (NPO, p. 6). Vragen moesten ook verschillende keren aan u worden gesteld voordat u ze wou beantwoorden met betrekking tot de bevolkingsgroepen in Afghanistan (NPO, p. 10), uw activiteiten in Afghanistan (NPO, p. 15), de gewassen die uw vader teelde (NPO, p. 15-16) en wanneer de tarwe wordt geoogst (NPO, p. 17). Er diende steeds te worden aangedrongen voordat u de vragen beantwoordde en u werd er verschillende keren op gewezen dat het belangrijk is voor uw verzoek om internationale bescherming dat u volledige informatie geeft (NPO, p. 6, 10, 16, 17). U bleef echter vaag antwoorden en onvolledige informatie geven. Dergelijk gedrag doet afbreuk aan de ernst van uw verzoek om internationale bescherming.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar Europa in Paktia heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er belangrijke twijfels bestonden betreffende uw verklaringen over uw recent verblijf in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen en activiteiten voor uw komst naar België. Er werd beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U volhardt echter in uw verklaringen. U zegt dat u alles vertelde wat u wist en dat u er niets aan kan doen als het CGVS twijfels heeft. U verklaart de informatie te hebben gegeven die u had en u kan verder niks uitvinden (NPO, p. 30).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Met betrekking tot uw taskara wijst het CGVS erop dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de bewijswaarde van documenten uit Afghanistan erg gering is. Gezien het erg makkelijk is om dergelijke documenten te laten aanmaken in Afghanistan, kan ook het louter voorleggen van deze documenten, in de afwezigheid van geloofwaardige verklaringen, uw herkomst en asielrelaas niet aannemelijk maken. Het document van Griekenland werd reeds supra besproken.

De envelop van verzending kan enkel een indicatie geven van het feit dat iemand u uit Paktia documenten stuurde, maar niet dat u daar zelf woonde tot uw zestiende levensjaar. De documenten betreffende uw broer staan in verband met uw asielrelaas waar, gezien de ongeloofwaardigheid van uw herkomst, geen geloof aan kan worden gehecht. Bijkomend wordt erop gewezen dat u niet weet wat deze documenten precies inhouden (NPO, p. 4). U verklaart dat u omwille van het feit dat u analfabeet bent deze documenten niet kon lezen, maar liet ze ook niet door iemand in het opvangcentrum aan u lezen en toonde ze ook niet aan uw advocaat. U kan hier geen reden voor geven, behalve dat het een fout van uw kant is (NPO, p. 26). Het feit dat u een dergelijk gebrek aan interesse toont in de documenten betreffende de vervolging van uw broer bevestigt verder de ongeloofwaardigheid van deze feiten. De foto's van uzelf in Griekenland kunnen enkel staven dat u zich daar op een gegeven moment bevond, niet op welk tijdstip of om welke reden u naar Griekenland ging.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet) *juncto* artikel 4, lid 1-3 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*".

Verzoeker wenst te benadrukken dat de commissaris-generaal volgens hem overhaaste conclusies trekt. Hij stelt dat het feit dat de commissaris-generaal verzoekers uiteenzetting niet gelooft, geenszins hoeft te betekenen dat verzoeker de waarheid niet zou vertellen. Zelfs al zou verzoekers vluchtrelaas ongeloofwaardigheid zijn, dan nog kan de commissaris-generaal hieruit niet besluiten dat verzoeker bewust de ware toedracht zou verzwijgen, aldus verzoeker.

Vervolgens "*volhardt [Verzoeker] naar aanleiding van zijn verzoek om internationale bescherming in de meest duidelijke bewoordingen dat hij wel degelijk tot zijn vertrek verbleef in het dorp Shawat, in het district Ahmadkhel in de provincie Paktia*". Hij benadrukt dat hij zijn uiterste best heeft gedaan om hierover duidelijkheid te scheppen en meent dat hij "*zéér uitgebreide verklaringen*" heeft afgelegd over de ligging van zijn dorp en de omgeving ervan. Volgens hem zijn deze verklaringen danig accuraat en vermelden ze ook de verschillende stammen die in de omgeving wonen. Vervolgens citeert hij uit de notities van het persoonlijk onderhoud en wijst hij erop dat hij dermate vertrouwd is met het district Ahmadkhel dat hij in staat was "*vrij accurate wegbeschrijvingen*" te geven. Hij wijst er verder tevens op dat hij nooit zijn district heeft verlaten, maar dat hij wel goed op de hoogte is van het grensgebied.

Voorts stelt verzoeker dat hij documenten voorlegde die zijn afkomst bewijzen en verwijst hij naar zijn taskara en de enveloppe. Hij meent dat deze documenten, in het licht van zijn gedetailleerde en coherente omschrijving van het district, minstens het bewijs leveren dat hij uit het district Ahmadkhel afkomstig is. Hij voert ook aan dat de commissaris-generaal nalaat om *in concreto* de echtheid van de documenten te onderzoeken en zich schuil houdt achter algemene beweringen over documenten in Afghanistan. Volgens hem moet de commissaris-generaal erkennen dat verzoekers identiteit, nationaliteit en oorspronkelijke herkomst door deze documenten wordt ondersteund.

Voorts wijst verzoeker erop dat volgens hem geen rekening werd gehouden met zijn "*uitgesproken laagbegaafde-ongeschoolde profiel*". Hij stelt dat hij zijn eigen leeftijd niet kent en niet kan lezen of schrijven. Hij stelt verder landbouwer te zijn en tot zijn vlucht nooit buiten zijn district te zijn geweest. Hij voert aan dat hij een "*afgesloten leven*" leidde, hetgeen volgens hem niet vreemd is gelet op de rurale omgeving waarvan hij afkomstig is. Hij stelt ook dat hij nauwelijks notie heeft van de politiek in zijn land en dat politiek hem nooit heeft geïnteresseerd.

Tot slot wijst verzoeker erop dat hij sinds 2007 in Griekenland verbleef en hij dus reeds meer dan tien jaar niet meer in Afghanistan is geweest.

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”*.

Verzoeker herhaalt dat volgens hem in de bestreden beslissing volledig voorbij wordt gegaan aan het gegeven dat hij reeds sinds 2007 niet meer in Afghanistan is geweest. Hij wijst erop dat hij 16 jaar oud was toen hij Afghanistan verliet en dat hij de volgende tien jaar in Griekenland verbleef. Hij meent dat niet alle herinneringen de tand des tijds doorstaan. Hij verwijst naar een rapport van UNHCR van mei 2013. Hij benadrukt dat herinneringen geen exacte weergaven vormen van de werkelijkheid en dat ze worden beïnvloed door tal van externe en interne factoren. Hij voert aan dat in tien jaar veel details over een *“vorig leven”* verloren gaan, temeer daar hij nog erg jong was gedurende de periode die hij zich dient te herinneren. Dat hij bepaalde informatie bijzonder accuraat kon weergeven, is volgens hem niet ongewoon in een herinneringsproces. Hij stelt dat herinneringen op het vlak van data, tijdstippen en de duur van bepaalde activiteiten vaak het minst betrouwbaar zijn. Hij stelt dat details en aspecten van het dagelijks leven, zoals de arbeid op het veld van zijn vader, het gemakkelijkst worden vergeten: *“Net omdat we zo vertrouwd zijn met deze gebeurtenissen, personen of objecten, schenken we er geen bijzondere aandacht aan en vergeten we vaak essentiële informatie daaromtrent.”* Hij wijst er bovendien op dat hij gedurende minstens tien jaar in precare omstandigheden leeft en dat *“traumatische ervaringen van die aard”* ook een impact hebben op zijn geheugen en gedrag: *“De vlucht uit zijn thuisomgeving, de enige plaats waar verzoeker enige vertrouwdheid mee had, en zijn onzeker verblijf in Griekenland waren voor verzoeker een groot trauma.”* Hij meent dat de commissaris-generaal op geen enkele wijze rekening houdt met verzoeker kwetsbaar profiel, *“namelijk het feit dat verzoeker al meer dan tien jaar in precare omstandigheden heeft moeten leven, ver van zijn thuisland, en dat dit een onmiskenbare impact heeft gehad op zijn geheugen.”* Tot slot stelt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift: *“Het is van primair belang dat de hiernavolgende uiteenzetting betreffende de verklaringen van verzoeker wordt benaderd in de wetenschap dat verzoeker al meer dan tien jaar niet meer in zijn thuisomgeving is geweest.”*

Verder merkt verzoeker op dat het relaas van getuigen van bepaalde gebeurtenissen of feiten nooit volledig overeenstemt en dat elke persoon die gebeurtenis of dat feit bekijkt vanuit zijn eigen standpunt en ervaring. Hij verwijst opnieuw naar voormeld rapport van UNHCR van mei 2013. Hij merkt ook op dat er heel wat informatie is die hij wel kon verschaffen en herneemt de argumentatie die hij in zijn eerste middel uiteenzette. Hij wijst erop dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing zelf erkent dat verzoeker enige kennis heeft van de geografie van de regio. Hij stelt verder als volgt in zijn verzoekschrift: *“Enkel en alleen door het feit dat verzoeker eenvoudige verklaringen gedaan heeft, die hem omwille van zijn eerder geschetste laaggeschoold en laagbegaafd profiel niet verweten kunnen worden, besluit verweester dat deze verklaringen niet geloofwaardig zijn. Dit is te kort door de bocht. Verzoeker heeft bijgevolg nooit de intentie gehad de Belgische asielinstanties om de tuin te leiden. De verklaringen van verzoeker met betrekking tot zijn dorp van herkomst zijn onmogelijk als onduidelijk te beschouwen. Verzoeker heeft werkelijk elk detail waarover hij beschikt, meegedeeld aan verzoeker. De beweringen van verweester falen aldus naar recht.”*

Wat betreft zijn activiteiten en zijn kennis betreffende het dagelijks leven in Afghanistan, herhaalt verzoeker dat de commissaris-generaal geen rekening hield met zijn laaggeschoold profiel. Verder stelt hij dat hij op de gestelde vragen naar zijn dagbesteding heeft geantwoord in de mate dat hij effectief vertrouwd was met de zaken waarnaar werd gevraagd. Wat betreft de geschatte arbeidstijd, voert verzoeker aan dat het feit dat deze niet overeenstemt met de verwachten van de commissaris-generaal, niet betekent dat zijn verklaringen onjuist of onvolledig zouden zijn, temeer daar hij verklaarde dat zijn vader over veel hulp op het veld kon beschikken. Doordat hij zijn vader maar in beperkte mate hielp en daarbuiten bij zijn moeder verbleef, is zijn kennis van de gewassenteelt van zijn vader beperkt, aldus verzoeker. Hij wijst erop dat hij zich na verloop van tijd herinnerde dat zijn vader onder meer tarwe, maïs en klaver teelde en dat de maïs soms werd gebruikt als veevoeder en dan weer werd gedroogd om er bloem van te maken. Hij wijst er tevens op dat hij veel duidelijkheid kon geven wanneer werd gevraagd naar de irrigatie. Hij herhaalt voorts dat hij al meer dan tien jaar niet meer op de velden van zijn vader heeft gewerkt en stelt dat hij zich slechts de grote lijnen van deze activiteiten herinnert. Tevens merkt verzoeker op als volgt in zijn verzoekschrift: *“Verweester heeft gelijk wat betreft het belang van het landbezit, maar hecht verder geen belang aan de informatie die verzoeker wel geeft hieromtrent.”*

Verzoeker is namelijk wel op de hoogte van de hoeveelheid land die zijn familie bezit, want die is duidelijk afgemeten." Hierna citeert hij uit het persoonlijk onderhoud. Hij meent dat hij telkens naar zijn beste vermogen heeft meegewerkt.

Wat betreft de familie van zijn moeder merkt verzoeker op dat deze familie is verhuisd en niet langer in zijn directe leefomgeving woonde. Daar hij zich nooit buiten zijn district begaf, hoeft het volgens hem niet te verwonderen dat hij niet over alle informatie omtrent de familie van zijn moeder zou beschikken.

Vervolgens acht verzoeker het opmerkelijk dat de commissaris-generaal tot de conclusie komt dat verzoeker als zestienjarige op de hoogte zou moeten zijn van het politieke reilen en zeilen in zijn regio. Hij meent dat de commissaris-generaal voorbijgaat aan zijn persoonlijke omstandigheden en specifieke profiel: *"Van een zestienjarige landbouwer die nooit naar school is geweest, wiens leefwereld niet verder reikt dan het volgende dorp – laat staan de grenzen van het district – wordt hier bijzonder specifieke kennis verwacht."* Hij stelt dat hij op geen enkele wijze ooit in aanraking is gekomen met regionale politiek en dat de mensen uit zijn nabije omgeving niet actief waren in de politiek.

Aangaande de veiligheidssituatie in zijn regio stelt verzoeker dat hij wel degelijk uitleg heeft gegeven over verschillende problemen met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in zijn regio en de incidenten die er gebeurd zijn. Hij benadrukt nogmaals dat hij een laaggeschoold profiel heeft en dat hij heeft geantwoord naar zijn eigen capaciteiten. Hij voert aan dat hij naar waarheid heeft geantwoord dat hij niet heeft gezien van de aanwezigheid van buitenlandse troepen of incidenten zoals natuurrampen. Volgens hem sluit de mogelijke aanwezigheid van Amerikaanse troepen in de regio niet uit dat hij hier zelf niet van op de hoogte was en doet de commissaris-generaal aan *"cherry-picking"*.

Verder herhaalt verzoeker met betrekking tot zijn kennis van de Afghaanse kalender dat hij ongeschoold en analfabeet is en wijst hij erop dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud zelfs zijn leeftijd niet wist. Het loutere feit dat hij vragen in detail kon beantwoorden, betekent volgens hem niet dat hij deze informatie zou hebben ingestudeerd: *"Zoals reeds vermeld heeft verzoeker niet de capaciteiten om dergelijke zaken vanbuiten te leren en vervolgens te reproduceren."*

Betreffende zijn vrees voor de taliban stelt verzoeker onder meer als volgt in zijn verzoekschrift: *"Verweerster meent in haar bestreden beslissing dat er geen geloof kan gehecht worden aan de bedreigingen van de taliban ten opzichte van verzoeker. Verweerster laat het echter na hier een verdere motivatie voor te geven."*

[...]

Verzoeker heeft tijdens het persoonlijk onderhoud aangegeven dat volgens zijn vader de taliban geregeld aan de dorpsbewoners komen vragen waar verzoeker is. Ook zijn vader werd in die zin reeds tweemaal ondervraagd door de taliban. Wanneer gevraagd naar de laatste keer dat verzoeker hoorde dat de taliban naar hem op zoek waren, antwoordde hij dat dit in 2012 was. Hieruit mag echter niet verkeerdelijk afgeleid worden dat de taliban sinds 2012 niet langer naar verzoeker op zoek zijn.

Vooreerst is 2012 louter de laatste keer dat verzoeker informatie ontving van zijn familieleden omtrent de taliban. Dat zijn familie niet op de hoogte is van de motieven van de taliban betekent onder geen beding dat deze verzoeker uit het oog verloren zijn.

Ten tweede moet ook worden benadrukt dat de situatie van verzoeker na de vlucht van zijn broer nog gevaarlijker is geworden. De taliban heeft twee broers proberen in te lijven en beiden zijn voor de taliban op de vlucht, wat de terugkeer voor beiden uiterst risicovol maakt. Het valt namelijk niet uit te sluiten dat de taliban verzoeker zullen straffen of inlijven ter vergelding of 'compensatie' voor het verlies van diens broer.

[...]

Verzoeker wordt in Afghanistan bedreigd door de taliban omdat hij het plaatsen van een bom heeft verklikt aan de autoriteiten en daarnaast weigerde met hen samen te werken. De taliban is bij uitstek een groepering die omwille van politieke overtuiging en religie opereert.

[...]

In Afghanistan zijn de autoriteiten, rekening houdende met de algemene onveiligheidssituatie niet in de mogelijkheid om bescherming te bieden aan individuen."

2.1.1.3. In een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/3, 48/4, § 2, a) en b), en 48/6 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van de materiële motiveringsplicht, *"minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering"*.

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker onder meer als volgt:

"Het is opvallend dat verweerster in de bestreden beslissing volledig voorbij gaat aan de 'UNHCR eligibility guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan' en de hierin uitvoerig uitgewerkte 'Potential Risk Profiles'.

Rechtstreeks bezit verzoeker een risicoprofiel als jongeman "of fighting age", ook in de meest recente 'UNHCR eligibility guidelines' van april dit jaar werd duidelijk opgenomen dat een persoon als verzoeker, zelfs los van zijn persoonlijk vluchtrelaas, een groot risico loopt gedwongen te worden gerekruteerd door de taliban, naast de reeds bestaande risico's als gevolg van zijn persoonlijk conflict met hen:

[...]

Over het risico dat verzoeker loopt om ook door pro-regeringstroepen te worden ingelijfd wordt zelfs op geen enkele wijze gemotiveerd."

2.1.1.4. In een vierde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht, *"minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering"*.

Verzoeker herneemt de argumentatie die hij in zijn eerste middel uiteenzette. Vervolgens citeert hij uit informatie in verband met de veiligheidssituatie in de provincie Paktia. Ook meent hij dat het geweld in Afghanistan dermate is toegenomen dat het hele grondgebied erdoor wordt getroffen, zodat twijfels over zijn specifieke regio van herkomst van ondergeschikt belang zijn bij de beoordeling van zijn nood aan subsidiaire bescherming. Dienaangaande citeert hij uit een reeks rapporten. Ook voert verzoeker aan dat hij ingeval van gedwongen terugkeer naar Afghanistan aan zijn lot zal worden overgelaten en *de facto* een IDP zal zijn. Hij wijst tevens op de humanitaire gevolgen van het gewapend conflict in Afghanistan en de implicaties ervan in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift vijf rapporten (stukken 3-7) en twee internartikels (stukken 8 en 9).

Ter terechtzitting legt verzoeker samen met een aanvullende nota drie arresten van de Raad en een reeks rapporten en artikelen in verband met de veiligheidssituatie in Afghanistan neer (rechtsplegingdossier, stuk 7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Waar verzoeker stelt dat minstens *"de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering"* geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van *"de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering"* kan dan ook niet worden aangenomen, aangezien deze zinsnede geen enkele inhoudelijke waarde heeft.

Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd omdat hij het plaatsen van een bom door de taliban aan de Afghaanse autoriteiten verklikte en omdat hij weigert met de taliban samen te werken.

In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof wordt gehecht aan zijn verblijf in het district Ahmadkhel van de Afghaanse provincie Paktia, zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden feiten die er zich zouden hebben afgespeeld. Meer bepaald oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat (i) verzoeker geen zicht biedt op zijn dagelijkse activiteiten in Afghanistan aangezien hij hierover vage, niet-doorleefde en ongeloofwaardige verklaringen aflegde; (ii) verzoekers kennis over zijn district en provincie van herkomst gebrekkig is; (iii) ook verzoekers kennis van basiselementen met betrekking tot Afghanistan gebrekkig is, met name betreffende de Afghaanse kalender en de etnische groepen in Afghanistan; (iv) de informatie die verzoeker wél correct aanbrengt, gezien het voorgaande, een ingestudeerd karakter heeft; (v) verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegt over het Griekse documenten dat hij voorlegt (zie map 'Documenten' in het administratief dossier); en (vi) de overige door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te trachten te weerleggen.

Doorheen zijn verzoekschrift haalt verzoeker meermaals aan dat volgens hem geen rekening werd gehouden met zijn profiel van laaggeschoolde en laagbegaafde landbouwer afkomstig uit een rurale omgeving en dus met een “afgesloten leven” in Afghanistan, die vervolgens nog gedurende tien jaar in Griekenland heeft verbleven onder precaire omstandigheden. Hij stelt dat deze gegevens een afdoende verklaring bieden voor het feit dat zijn kennis op bepaalde vlakken beperkt is en dat hij desalniettemin heeft getracht mee te werken met de commissaris-generaal door alle informatie waarover hij beschikt mee te delen. Ook van personen met een lage scholingsgraad mag echter worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven tot aan hun vlucht beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Het loutere feit dat verzoeker afkomstig zou zijn uit een rurale omgeving in Afghanistan, betekent bovendien geenszins *ipso facto* dat verzoeker een dermate “afgesloten leven” zou hebben gekend dat hij niet in staat zou zijn geweest om over zijn omgeving indrukken op te doen, deze te onthouden en er ook jaren later doorleefde verklaringen over af te leggen. Waar verzoeker aanvoert dat hij getraumatiseerd is, dient vastgesteld dat hij nalaat enig attest voor te leggen dat dit trauma zou kunnen staven. Het betreft dan ook louter een blote bewering. Hoewel uit een lezing van de bestreden beslissing reeds blijkt dat van verzoeker niet werd verwacht dat hij gedetailleerde verklaringen zou afleggen over elementen die hij zich omwille van zijn lange verblijf in Griekenland niet meer zou kunnen herinneren (zie *infra*), dient tevens vastgesteld dat in de bestreden beslissing wel degelijk en afdoende rekening werd gehouden met dit lange verblijf in Griekenland. Verzoeker kan niet ernstig voorhouden dat zijn loutere verblijf in Griekenland gedurende tien jaar zijn geheugen dermate zou hebben aangetast dat hij over zijn dagelijkse leefomgeving in Afghanistan geen doorleefde en geloofwaardige verklaringen meer zou kunnen afleggen, temeer daar hij zijn jaren in Afghanistan in zijn verzoekschrift zelf omschrijft als “*de enige plaats waar verzoeker enige vertrouwdsheid mee had*”.

Mede gelet op het voorgaande, dient vervolgens vastgesteld dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op pertinente wijze motiveert dat verzoeker er niet in slaagt om op een doorleefde en geloofwaardige wijze zijn dagelijkse activiteiten en de landbouwactiviteiten van zijn gezin te omschrijven:

“U slaagt er ten eerste niet in een coherent en gedetailleerd beeld te schetsen van de activiteiten die u in Afghanistan ontplooid. U begon tussen uw twaalfde en uw vijftiende uw vader te helpen op het veld. Gevraagd naar details over wat u op het land deed wanneer u meehielp blijft u erg vaag en incoherent. Eerst zegt u dat u uw vader soms hielp met het snijden van de bomen en dat u niets anders deed. Wanneer er dan gevraagd wordt hoeveel uur per week u uw vader hielp, zegt u plots, naast de kwestie én incoherent met uw voorgaande uitspraak: “Ik deed de irrigatie niets anders”. Er wordt dan besloten dat u dus de bomen sneed en irrigeerde, waarmee u akkoord gaat. U wordt nogmaals gevraagd hoeveel uur per week u uw vader hielp, waarop u nietszeggend antwoordt: “Soms”. Er wordt aangedrongen dat het nodig is een beeld te hebben van uw dagdagelijkse activiteiten in Afghanistan maar u antwoordt nog steeds niet en herhaalt enkel dat u knipte en irrigeerde (NPO, p. 14-15). U weigert dus te antwoorden op de vraag hoeveel uur per week u uw vader hielp. Er wordt dan gevraagd om voor een standaarddag in Afghanistan toen u zestien jaar oud was, van ochtend tot avond te vertellen wat u deed.

U antwoordt kort: "Ik leerde Koran". Aangezien dit antwoord geen enkel duidelijk beeld geeft van uw activiteiten wordt er u nog eens uitgelegd dat u van uur tot uur moet vertellen wat u deed in Afghanistan. U antwoordt weer zeer kort: "Vroeg 's morgens werd ik wakker, maakte me klaar om naar de moskee te gaan. En nadat ik terugkwam mijn vader zei me de velden te irrigeren het nam me 10 min. Dat is het." Er wordt u gevraagd wat u deed na het irrigeren van de velden maar u verklaart dat u niets deed, uw vader deed de andere dingen en u ging naar huis en zat met uw moeder. Uiteindelijk zegt u dat u tien minuten, of één of twee uur per dag uw vader hielp (NPO, p. 15). U deed niets anders, u sprak enkel met uw moeder en speelde met knikkers (NPO, p. 21). Het is ten eerste niet aannemelijk dat u slechts zo weinig op het land hielp, aangezien u slechts één oudere broer hebt, die psychisch ziek is en die uw vader dus niet altijd kon helpen (NPO, p. 13-14). U zegt hierover dat uw vader veel mensen had die hem hielpen in het dorp omdat jullie jong waren (NPO, p. 15). U verliet Afghanistan echter toen u zestien jaar oud was, waardoor het niet aannemelijk is dat u niet meehielp bij de landbouwactiviteiten van uw gezin en thuis zat niets te doen. Daarenboven valt het op dat hoewel er heel wat moeite werd gedaan om van u duidelijke informatie te krijgen uw dagdagelijkse activiteiten, u steeds de vragen ontwijkt en met vage en nietszeggende antwoorden komt, waardoor u weigert een duidelijk zicht te geven op uw activiteiten en dagelijks leven in Afghanistan.

U geeft ook bijzonder weinig spontane informatie over de zaken die uw vader cultiveerde op het veld. Hiernaar gevraagd antwoordt u: "Ik oogstte soms klaver met hem voor het vee. Ik weet niet wat er nog op het veld was". Gevraagd waarom u het niet weet verklaart u dat dat was omdat uw vader het deed (NPO, p. 15). Het is echter absoluut niet geloofwaardig dat u niet zou weten wat uw vader op zijn velden cultiveerde, enkel en alleen omdat dat zijn werk was. Landbouw was namelijk de hoofdactiviteit van uw familie en u hielp hierbij mee. U wordt hierop gewezen waarop u plots zegt dat u de maanden niet kent in dewelke uw vader cultiveerde, maar dat hij tarwe en maïs groeide (NPO, p. 16). Het is erg opvallend dat de simpele en essentiële vraag over wat uw vader op zijn velden groeide, en waar u bij hielp, verschillende keren moet worden gesteld voor u een antwoord geeft. U weet bovendien niet wanneer de maïs rijp is, zelfs niet in welk seizoen. U zegt misschien in de zomer, maar weet het eigenlijk niet want uw vader deed alles (NPO, p. 16). Uw antwoord klopt niet, want maïs wordt in uw regio geplant in de lente/zomer en geoogst in de herfst. Het feit dat u dergelijke basisinformatie niet weet, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de landbouwactiviteiten van uw familie. U zou nochtans wel op de hoogte moeten zijn van de oogsttijden van de maïs want u irriteerde alle velden van uw familie (NPO, p. 16). U weet in eerste instantie ook niet in welk seizoen de tarwe wordt geoogst en antwoordt hierop: "God weet het, ik oogstte het niet om het te weten". Weeral geeft u een nietszeggend en ongeloofwaardig antwoord. U irriteerde immers de velden en zag dus wanneer de tarwe klaar was om geoogst te worden. Hierop gewezen verklaart u plots wel meer informatie te hebben en zegt u dat het niet in de winter was, maar wanneer het weer warm was. Gevraagd of het lente, zomer of herfst was, geeft u plots specifieke informatie: "Natuurlijk is het de zomer.". U wordt erop gewezen dat de vragen meerdere keren aan u moeten worden gesteld en dat u niet antwoordt, waarop u enkel herhaalt dat u het niet weet omdat u enkel irriteerde. Ook over de geoogste tarwe hebt u weinig informatie. U verklaart dat uw vader het meenam naar een molen in uw dorp waarvan M.A. van de Said Mamadi stam de eigenaar is, maar u weet niet of uw vader hem in cash geld betaalde of in tarwe. U verklaart dat u vader tien tot twaalf man tarwe per jaar oogstte, maar weet niet hoeveel kilogram één man is (NPO, p. 17).

U weet ook niet hoeveel jerib grond uw familie in haar bezit heeft. Wanneer er wordt aangedrongen om hierover informatie te geven antwoordt u vaag: "Als ik kan zeggen met meters, lengte van elke is 10 m". U weet niet hoeveel jerib dit is, en hebt ook geen idee van hoeveel het ongeveer is. Dit is echter niet aannemelijk want u leefde in Afghanistan tot uw zestiende. De hoeveelheid grond van een familie is belangrijk en er wordt over gesproken in een dorp. U zegt de hoeveelheid jerib niet te weten omdat uw vader op de velden werkte. Gevraagd naar wie er dan zei dat het tien meter op tien meter was zegt u naast de kwestie "je vroeg me ongeveer dus ik zei ongeveer". U kan deze schatting niet in jerib maken (NPO, p. 14). Nochtans is dit de maat in Afghanistan waarin grond wordt gemeten.

Uit bovenstaande concludeert het CGVS dat u geen geloofwaardig beeld schetst van uw dagdagelijks leven in Afghanistan en van de activiteiten van uzelf en van uw familie. Bijkomend wordt er nog op gewezen dat u verklaart geen idee te hebben hoeveel broers en zussen uw moeder heeft omdat u dat nooit gevraagd hebt. Haar familie is afkomstig uit uw dorp maar verhuisde naar een ander dorp, genaamd Mushaka (NPO, p. 18). Het feit dat u niets zou weten over de familie van uw moeder, gewoon omdat ze naar een ander dorp verhuisden is niet aannemelijk. Dat u dergelijke gebrekkige verklaringen aflegt over uw eigen familie doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid."

Dienaangaande verwijst verzoeker in zijn verzoekschrift naar een rapport van UNHCR (verzoekschrift, stuk 3) waaruit hij afleidt dat niet kan worden verwacht dat hij gedetailleerde en doorleefde verklaringen aflegt over zijn dagelijks leven in Afghanistan vermits hij nadien nog gedurende tien jaar in Griekenland heeft verbleven, waardoor zijn herinneringen zijn vervaagd.

Er dient evenwel op gewezen dat verzoekers verklaringen, zoals blijkt uit de hiervoor geciteerde motivering uit de bestreden beslissing, worden gekenmerkt door een dermate groot gebrek aan doorleefdheid dat ze van alle geloofwaardigheid zijn ontdaan. Hoewel kan worden aangenomen dat een verblijf van tien jaar in Griekenland met zich kan meebrengen dat bepaalde herinneringen vervagen, kan het antwoord op de vraag een normale dag in Afghanistan te beschrijven dat hij tien minuten, dan wel één of twee uur zijn vader hielp op het veld, verder niets deed, enkel met zijn moeder sprak en met knikkers speelde, bezwaarlijk worden beschouwd als een poging om aan de hand van doorleefde verklaringen de vragen van de commissaris-generaal te beantwoorden. Uit een lezing het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker meermaals blijf gaf van een gebrekkige medewerking. In dergelijke omstandigheden kan verzoeker niet louter verwijzen naar een mogelijke vervaging van zijn herinneringen wegens zijn langdurig verblijf in Griekenland teneinde het vage en niet-doorleefde karakter van zijn verklaringen te verschonen. Dit klemmt des te meer daar in de bestreden beslissing terecht wordt gewezen op verzoekers gebrekkige medewerking tijdens zijn persoonlijk onderhoud: *"Bijkomend wijst het CGVS erop dat uw medewerking tijdens het onderhoud gebrekkig is te noemen, daar u steeds opnieuw zeer concrete vragen ontwijkt en nietszeggende antwoorden geeft. Dit viel erg op toen er u gevraagd werd naar uw activiteiten in Afghanistan (zie supra), maar u deed dit ook toen de zeer essentiële basisvraag aan u werd gesteld van welke Pashtoestam u bent. De vraag wordt drie keer gesteld en u herhaalt steeds maar dat u Pashtoe bent, maar u geeft geen naam van een stam en zegt dat u niet van een specifieke Pashtoestam bent. Pas wanneer er u wordt gezegd dat u het moet zeggen tenzij u een specifieke reden hebt om het niet te vertellen omdat het erg vreemd is dat u niet weet van welke Pashtoestam u bent, komt u over de brug en zegt u dat Zazai uw stam is (NPO, p. 6). Vragen moesten ook verschillende keren aan u worden gesteld voordat u ze wou beantwoorden met betrekking tot de bevolkingsgroepen in Afghanistan (NPO, p. 10), uw activiteiten in Afghanistan (NPO, p. 15), de gewassen die uw vader teelde (NPO, p. 15-16) en wanneer de tarwe wordt geoogst (NPO, p. 17). Er diende steeds te worden aangedrongen voordat u de vragen beantwoordde en u werd er verschillende keren op gewezen dat het belangrijk is voor uw verzoek om internationale bescherming dat u volledige informatie geeft (NPO, p. 6, 10, 16, 17). U bleef echter vaag antwoorden en onvolledige informatie geven. Dergelijk gedrag doet afbreuk aan de ernst van uw verzoek om internationale bescherming."* Waar verzoeker verwijst naar zijn voorgehouden profiel van laagopgeleide en laagbegaafde persoon uit een rurale omgeving, kan worden verwezen naar hetgeen hieromtrent hoger reeds werd vastgesteld (zie supra).

Verder tracht verzoeker in zijn verzoekschrift op een gekunstelde wijze zijn verklaringen alsnog aannemelijk te laten voorkomen. Waar hij er onder meer op wijst dat een beperkte kennis van de teelt van bepaalde gewassen niet betekent dat hij zijn vader meehielp, temeer daar hij over de irrigatie wel veel duidelijkheid kon verschaffen, dient erop gewezen dat net het feit dat hij over de irrigatie wel uitgebreide verklaringen aflegde, terwijl hij over de teelt van de gewassen die zijn vader verbouwde slechts gebrekkige verklaringen kon afleggen, aantoonde dat aan zijn verklaringen geen geloof kan worden gehecht. Waarom verzoeker, die bovendien beweert dat hij getraumatiseerd is en die meent dat zijn lange verblijf in Griekenland zijn herinneringen heeft doen vervagen (zie supra), wel gedetailleerde verklaringen zou kunnen afleggen over de irrigatie die hij verzorgde, maar niet over de gewassen die hij zijn vader hielp telen, kan niet worden ingezien. De uiteenlopende mate waarin verzoeker gedetailleerde dan wel gebrekkige verklaringen aflegt, maakt dat de kennis die hij wel tentoonspreidt een ingestudeerd karakter heeft.

Betreffende de oppervlakte van het land van zijn familie, komt verzoeker niet verder dan het herhalen van zijn verklaringen dienaangaande in zijn verzoekschrift. Hiermee doet hij geenszins afbreuk aan de terechte opmerking in de bestreden beslissing dat hij niet in staat was deze oppervlakte uit te drukken in de Afgaanse oppervlaktemaat jerib, hetgeen voor een Afgaan die beweert afkomstig te zijn uit een rurale omgeving en een landbouwersgezin geenszins aannemelijk is.

Waar verzoeker verder opmerkt dat de familie van zijn moeder verhuisde en dat hijzelf nooit buiten zijn district kwam, kan niet worden ingezien op welke wijze zijn bewering nooit buiten zijn district te zijn gegaan eraan in de weg zou staan dat hij weet wie de familie van zijn moeder is.

Verder merkt de commissaris-generaal terecht op dat verzoeker niet in staat is zijn kennis van zijn voorgehouden regio van herkomst op een doorleefde wijze over te brengen:

"U beschikt daarenboven over een zeer gebrekkige kennis van uw district en provincie van herkomst. U hebt enige kennis van de geografie van de regio (NPO, p. 8, 11-12), maar kan verder quasi geen informatie geven wat betreft belangrijke personen of groeperingen uit de regio, de buitenlandse troepen die er gestationeerd waren, en incidenten of natuurrampen die gebeurden toen u er nog woonde.

U noemt naast de Zazai enkele andere stammen die in uw regio woonden. U kent echter geen bekende mensen van uw eigen stam die bekend waren of een belangrijke rol speelden in uw regio. U kent alleen Badshah Khan Zadran waarvan u weet dat hij van Khost is.

Hij nam volgens u misschien deel aan gevechten maar weet niet aan welke kant. U weet verder niets omdat u erg jong was en u over hem hoorde in Griekenland. Nochtans is Badshah Khan Zadran een zeer gekende opstandeling in Paktia, die er na de val van de taliban ook kort gouverneur was. Gevraagd naar de mensen die bekend waren in uw regio toen u in Afghanistan leefde, zegt u dat u zich niets herinnert van die tijd en dat uw ouders voor u de bekendste mensen waren. Nadien komt u ook nog met informatie over een malik die M. heette, die het hoofd was van de Aryub Zazai stam voordien. U hebt geen verdere informatie over hem (NPO, p. 9). U weet niet wie de gouverneur van Paktia was toen u Afghanistan verliet en ook niet wie de districtschef van Ahmadkhel was (NPO, p. 23). Het feit dat u slechts twee personen kan opnoemen die van belang waren in uw regio toen u daar nog woonde, en dat u daarenboven slechts zeer weinig informatie hebt over die personen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u verklaarde herkomst. Zelfs als zestienjarige had u enigszins op de hoogte moeten zijn van de personen die op politiek-, op veiligheids- of op gemeenschapsvlak belangrijk waren in uw regio en ook enige informatie over deze personen moeten kunnen geven.

U verklaart al van de term "Haqqani" te hebben gehoord in het opvangcentrum in België, maar weet er verder niets over (NPO, p. 22). Dit is erg opvallend, aangezien het Haqqani-netwerk een zeer actieve beweging is in uw regio en de leider, Jalaluddin Haqqani een zeer belangrijke opstandeling is die oorspronkelijk afkomstig is uit Paktia. Zijn zoon was de leider van de taliban in Paktia in 2005. Dat u uit Paktia afkomstig zou zijn maar niets over Haqqani zou kunnen vertellen is niet geloofwaardig.

U hebt nooit buitenlandse troepen gezien toen u in Paktia woonde en verklaart daarom niet te weten of ze er waren of niet. U weet niet of ze ooit iets deden in Paktia (NPO, p. 23). Nochtans was er een PRT team aanwezig in Gardez, de hoofdstad van Paktia en waren er sinds minstens maart 2005 Amerikaanse troepen aanwezig. Paktia kende in de nasleep van de val van de taliban intense gevechten tussen buitenlandse troepen en opstandelingen. Dat u als jongeman na de val van de taliban in 2001 niets zou hebben gemerkt van de aanwezigheid en de activiteiten van buitenlandse troepen in uw regio is niet geloofwaardig.

U kan geen enkel incident vermelden dat gebeurde in de laatste vier jaar dat u in Afghanistan woonde. Er worden u gevraagd of er nooit een bomexplosie gebeurde of gevechten tussen de autoriteiten en de taliban, maar u verklaart hierover niets te weten. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat er in Paktia bijvoorbeeld in 2005 wel degelijk op korte termijn vele explosies gebeurden gericht tegen buitenlandse en Afghaanse troepen. In 2006 werd ook de gouverneur van Paktia, Hakim Taniwal, gedood in een zelfmoordaanslag in Gardes. Ook werd in september 2006 "Operation Mountain Fury" gelanceerd, waarbij Afghaanse en NAVO-troepen een offensief ondernamen tegen de taliban in Paktia. Dat u, gezien deze turbulente veiligheidssituatie tussen 2001 en 2007, geen enkel incident kan vernoemen dat in Paktia gebeurde terwijl u daar woonde doet dan ook sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst.

Er gebeurden volgens u ook geen natuurrampen toen u in Paktia woonde. In uw district waren er volgens u geen overstromingen, behalve misschien kleine overstromingen die geen schade veroorzaakten (NPO, p. 23). Nochtans waren in Paktia in 2006 grootschalige overstromingen waardoor heel wat inwoners hun huizen moesten verlaten. Dat u hier niets van zou hebben gemerkt is ongeloofwaardig."

Daaromtrent voert verzoeker in zijn verzoekschrift aan dat van hem als zestienjarige die nooit naar school ging en op geen enkele wijze in contact kwam met de regionale politiek, geen dergelijke specifieke kennis kan worden verwacht. Verzoeker kan hierin echter niet worden bijgetreden. Gelet op de grote impact van de lokale machthebbers op het dagelijks leven van de Afghaanse bevolking, kan van verzoeker wel degelijk redelijkerwijze een gedegen kennis worden verwacht van de lokale en bovenlokale prominenten in zijn voorgehouden regio van herkomst. Dat verzoeker in zijn verzoekschrift voorhoudt dat hij nooit in contact zou zijn gekomen met de regionale politiek, is dan ook een bijkomende negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van zijn verklaringen aangaande zijn herkomst.

Dat verzoeker verder in zijn verzoekschrift voorhoudt dat het zich voordoen van lokale natuurrampen of de aanwezigheid van buitenlandse troepen niet uitsluit dat hij hier zelf niet van op de hoogte was, is eveneens een dergelijke bijkomende negatieve indicatie. Immers, redelijkerwijze kan worden aangenomen dat lokale inwoners op de hoogte zijn van ingrijpende gebeurtenissen als natuurrampen in de regio, alsook, gelet op de impact ervan op de lokale veiligheidssituatie, van de aanwezigheid van buitenlandse troepen in de regio, zelfs al zouden zij dergelijke natuurrampen of buitenlandse troepen niet met hun eigen ogen hebben gezien.

In de mate dat verzoeker opnieuw wijst op zijn profiel van laaggeschoolde en laagbegaafde landbouwerszoon, kan opnieuw dienstig worden verwezen naar hetgeen hieromtrent hoger reeds werd vastgesteld (zie *supra*).

Verder wijst de commissaris-generaal terecht op verzoekers gebrekkige kennis aangaande enkele basiselementen van de Afghaanse samenleving:

"Het valt ook op dat uw kennis van basiselementen met betrekking tot Afghanistan ontoereikend is. U hebt geen enkele kennis van de Afghaanse kalender. U weet niet welk jaar het is in de Afghaanse kalender ten tijde van het interview, noch in welk jaar u ongeveer Afghanistan verliet. U kent geen maanden van de Afghaanse kalender en kan zelfs geen enkele maand opnoemen (NPO, p. 6). U kent de eerste maand van de Afghaanse kalender niet en hoorde in heel uw tijd in Afghanistan nooit iemand over een maand spreken of een maand noemen in uw bijzijn (NPO, p. 21). Het is niet geloofwaardig dat u tot uw zestiende in Afghanistan woonde en nooit iemand zelfs maar de naam van een maand hoorde noemen. Ook het feit dat u reeds meer dan tien jaar geleden uit Afghanistan vertrok kan dit gebrek aan kennis niet verklaren. De kalender is een dermate basisgegeven dat er toch van u kan verwacht hebben dat u toch nog noties hebt van de Afghaanse maanden of enig idee welk jaar het is in Afghanistan of welk jaar het was toen u daar vertrok.

U hebt ook een gebrekkige kennis van de verschillende etnische groepen die in Afghanistan leven. Gevraagd naar de etnische groepen naast de Pashtoe zegt u eerst dat er andere mensen in Afghanistan wonen, maar u weet niet welke want u zag ze nooit. U weet dat Dari en Pashtoe worden gesproken in Afghanistan maar volgens u wordt er in Paktia alleen Pashtoe gesproken en leven er alleen Pashtoe (NPO, p. 9). Nochtans is er in Paktia, voornamelijk in Gardes, wel een minderheid Tadzjiekken aanwezig die Dari spreken. U weet niet wie de Afghanen zijn die Dari spreken en het is voor u ook niet belangrijk. U weet dat er sjieten zijn in Afghanistan maar u weet niet wie ze zijn (NPO, p. 10). Uit deze antwoorden blijkt dat u quasi niets afweet van de etnische groepen in Afghanistan. Kort nadien wanneer er u gevraagd wordt over bekende Pashtoennen in Afghanistan, vermeldt u echter plots Oezbeken, Hazara en Pashai. U kent deze groepen echter vanuit het opvangcentrum (NPO, p. 10). U verklaart in Afghanistan te hebben verbleven tot uw zestiende, dus er zou toch van u verwacht kunnen worden dat u over meer informatie beschikt over een dergelijk basiselement als de verschillende Afghaanse etnische groepen.

Het valt trouwens op dat u bepaalde informatie geeft die ingestudeerd overkomt. Zo antwoordt u op de vraag in welke provincie Ahmadkhel ligt: "Het is in Paktia en Paktia heeft dertien districten en Zazai zijn in Ahmadkhel". U verklaart dat u dit weet omdat het uw regio van herkomst is en uw moeder en ouders u daarover leerden (NPO, p. 4). Dat u over dergelijke gedetailleerde informatie beschikt betreffende de administratieve onderverdeling van Pakia, maar quasi geen informatie kan geven over uw leefwereld, de veiligheidssituatie en gebeurtenissen in Ahmadkhel terwijl u daar woonde, duidt verder op de ongeloofwaardigheid van de door u beweerde herkomst."

Dienaangaande komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan opnieuw te verwijzen naar zijn voorgehouden profiel van laaggeschoolde landbouwerszoon, waaromtrent hoger reeds werd vastgesteld dat dergelijk profiel geenszins een verschuiving vormt voor zijn gebrekkige kennis (zie *supra*). Het loutere feit dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde zijn leeftijd niet te weten, betekent geenszins dat de verwachting dat hij in staat is de naam van maanden van de Afghaanse kalender te geven onredelijk zou zijn. Verder brengt verzoeker geen enkel stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat hij niet in staat zou zijn tot het vanbuiten leren van informatie of het achteraf reproduceren van deze geleerde informatie.

Waar verzoeker wijst op een aantal elementen die hij volgens hem wél terecht en correct kon weergeven, dient erop gewezen dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Bovendien doen deze elementen op zich geenszins afbreuk aan de veelheid van pertinente en correcte vaststellingen zoals hiervoor uiteengezet.

Gezien het voorgaande, oordeelt de commissaris-generaal terecht dat aan verzoekers voorgehouden herkomst uit het district Ahmadkhel in de Afghaanse provincie Paktia geen geloof kan worden gehecht en dat bijgevolg evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde feiten die er zich zouden hebben afgespeeld. De bijkomende uiteenzetting die verzoeker dienaangaande *post factum* in zijn verzoekschrift weergeeft (p. 21), doet hieraan geen afbreuk.

Waar verzoeker, onder verwijzing naar de richtlijnen van UNHCR, aanvoert dat hij ingeval van terugkeer naar Afghanistan een kwetsbaar profiel heeft als "*jongeman "of fighting age"*", dient erop gewezen dat verzoeker hiervan nooit eerder melding maakte. Het voor het eerst opwerpen van deze vrees in het verzoekschrift is dan ook laattijdig. Daarenboven komt verzoeker daaromtrent niet verder dan te verwijzen naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon (verzoekschrift, stuk 4), terwijl hij de door hem aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken.

Waar verzoeker aanvoert dat hij ingeval van terugkeer naar Afghanistan een “internally displaced person” (IDP) zal zijn, dient erop gewezen dat hij dienaangaande opnieuw niet verder komt dan te verwijzen naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon (verzoekschrift, stuk 4); hij toont dan ook geenszins *in concreto* aan dat hij persoonlijk in dermate precare omstandigheden zou terechtkomen dat deze een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet zouden kunnen uitmaken.

Wat betreft de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Het CGVS stelt bijkomend vast dat uw algemene geloofwaardigheid aangetast is door ongeloofwaardige verklaringen over uw documenten. U legt een document van de Griekse autoriteiten voor, waarop de naam van uw vader vermeldt staat als “G.A.”, terwijl de echte naam van uw vader “Z.” is. U verklaart in Griekenland een andere naam te hebben gegeven omdat u de taal in Griekenland niet verstond. U gaf daarom de naam van G.A., een dorpsoudste van Shawat (NPO, p. 5). Deze uitleg houdt echter geen steek. Als u werkelijk niet doorhad in Griekenland dat men u achter de naam van uw vader vroeg, zou u ook niet de naam hebben gegeven van een ander mannelijk persoon. Er is ook geen enkele reden voor u om de naam van een dorpsoudste te geven wanneer u de vraag die men u stelt niet verstaat. U wordt erop gewezen dat uw uitleg niet geloofwaardig is maar u verklaart hierop enkel dat u toegeeft dat u de fout maakte en dat u de vragen in Griekenland niet serieus nam (NPO, p. 5). Het valt trouwens op dat u het Grieks document, dat nochtans een belangrijk element in uw levensloop staat, m.n. uw lang verblijf in Griekenland, niet neerlegde bij uw interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U had het nochtans al in uw bezit toen u in België aankwam (NPO, p. 4). U verklaart hierover dat u het niet meehad toen u naar DVZ ging (NPO, p. 4). Deze uitleg is niet afdoende, aangezien u om internationale bescherming vroeg in België en op de hoogte werd gesteld dat u bij uw interview alle belangrijke documenten moest neerleggen. Er zou dus wel van u verwacht kunnen worden dat u het Grieks document zou meebrengen naar uw interview bij DVZ. Uw verklaringen over het document zijn dan ook weinig geloofwaardig. Daarenboven is het Grieks document gemanipuleerd doordat het met de hand gecorrigeerd geweest werd (door het gebruik van Tipp-ex en het daarna overschrijven van de gegevens betreffende uw naam en uw vadersnaam), wat verder afdoet aan de bewijskracht ervan. Gevraagd naar de reden van deze correctie antwoordt u enkel naast de kwestie dat het document ook via het Internet aan de Griekse autoriteiten kan worden opgevraagd (NPO, p. 30).”

en

“De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Met betrekking tot uw taskara wijst het CGVS erop dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de bewijswaarde van documenten uit Afghanistan erg gering is. Gezien het erg makkelijk is om dergelijke documenten te laten aanmaken in Afghanistan, kan ook het louter voorleggen van deze documenten, in de afwezigheid van geloofwaardige verklaringen, uw herkomst en asielrelaas niet aannemelijk maken. Het document van Griekenland werd reeds supra besproken. De envelop van verzending kan enkel een indicatie geven van het feit dat iemand u uit Paktia documenten stuurde, maar niet dat u daar zelf woonde tot uw zestiende levensjaar. De documenten betreffende uw broer staan in verband met uw asielrelaas waar, gezien de ongeloofwaardigheid van uw herkomst, geen geloof aan kan worden gehecht. Bijkomend wordt erop gewezen dat u niet weet wat deze documenten precies inhouden (NPO, p. 4). U verklaart dat u omwille van het feit dat u analfabeet bent deze documenten niet kon lezen, maar liet ze ook niet door iemand in het opvangcentrum aan u lezen en toonde ze ook niet aan uw advocaat. U kan hier geen reden voor geven, behalve dat het een fout van uw kant is (NPO, p. 26). Het feit dat u een dergelijk gebrek aan interesse toont in de documenten betreffende de vervolging van uw broer bevestigt verder de ongeloofwaardigheid van deze feiten. De foto's van uzelf in Griekenland kunnen enkel staven dat u zich daar op een gegeven moment bevond, niet op welk tijdstip of om welke reden u naar Griekenland ging.”

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat de door hem voorgelegde taskara en enveloppe zijn voorgehouden herkomst wel degelijk aantonen/ondersteunen, dient erop gewezen dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Hoe dan ook, het feit dat iemand post ontvangt uit een bepaalde regio is nog geen bewijs van zijn effectieve herkomst uit deze streek.

De overige door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stukken 3-9 en rechtsplegingsdossier, stuk 7) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon.

Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïdendeerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er geenszins in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Ten overvloede dient vastgesteld dat in de bestreden beslissing tevens terecht wordt gesteld als volgt: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Ahmadkhel in de provincie Paktia, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER